

Küçük Filin Arkadaşı

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Filin Arkadaşı

Aysel Banu YAVUZAL

Akasya ağa larının dallarını a ık kollar gibi uzattığı sıcak, altın rengi savanada Tembo adında küçük bir fil yaşırdı. Yumuşak mavi-gri derisi, kenarları pembe kocaman sarkık kulakları ve ucunda kıvrım olan kısa bir hortumu vardı. Her gün diğ r hayvanların birlikte oynamasını izlerdi. 'Keşke bir arkadaşım olsa,' diye iç çekti, küçük ayağıyla kuru tozu eşleyerek.

Bir sabah Tembo hortumuyla sığ bir su birikintisinde su sıçratırken, yakındaki bir yuvadan minik, kum rengi bir mirket fırladı. Küçük kırmızı bir boyunbağı takmıştı ve arka ayakları üzerinde dimdik duruyordu, parlak kehribar gözleri ışıldıyordu. 'Merhaba!' diye cıvıladı. 'Ben Mira. Yalnız görünüyorsun. Benimle keşfe çıkmak ister misin?' Tembo'nun kocaman kulakları sevinçle çırpındı. 'Evet, lütfen!' diye usulca boru sesi çıkardı.

Mira hızlı ve akıllıydı. Koyu uçlu uzun kuyruğunu sallayarak önden koştu, Tembo ise yuvarlak göbeği sallanarak arkasından ağır ağır yürüdü. Uzun termit tepelerinin yanından ve hışırdayan otların arasından geçtiler. Mira komik şakalar anlattı, Tembo o kadar çok güldü ki minik dişleri titredi. Küçük fil ilk kez hiç yalnız hissetmedi. 'Arkadaşlar en güzeli,' diye düşündü.

Güneş yükselirken Mira aniden dondu, seğiren burnu havayı kokladı. 'Su kokusu alıyorum!' diye ciyakladı. Devrilmiş bir kütüğün üstüne tırmandı ve uzaklara baktı. 'Şu kayaların arkasında gizli bir su birikintisi var!' Tembo bakmaya çalıştı ama kayalar çok yüksekti. 'Göremiyorum,' dedi. 'Ama onları kenara itebilirim!' Mira minik patilerini cııırttı.

Tembo var gücüyle itti, kocaman sarkık kulakları çırpındı. Kayalar yuvarlanıp uzaklaştı ve serin, berrak suyla dolu pırıl pırıl bir göl ortaya çıktı. 'Başardın!' diye sevindi Mira, etrafında dans ederek. Ama yaklaştıklarında yolun dikenli çalılarla kaplı olduğunu gördüler. 'Güvenli bir geçiş yolu bulmalıyız,' dedi Mira, kaşlarını çatarak. 'Hadi birlikte çalışalım.'

Mira daha iyi bir görüş açısı için uzun bir ağaca tırmandı. 'Solda dar bir patika görüyorum!' diye seslendi aşağıya. 'Ama keskin dikenler var.' Tembo çalıları inceledi. 'Güçlü hortumumla onları temizleyebilirim,' dedi. Dikkatlice kıvrık hortumunu dikenli dallara doladı ve tek tek kenara çekti. Mira yukarıdan tezahürat yaptı: 'Ne kadar güçlüsün!'

Dikenler temizlenince kıvrımlı patikadan aşağı yürümeye başladılar. Mira önden zıplayarak kaygan taşları kontrol etti. 'Burada dikkat et!' diye uyardı. Tembo dikkatle adım attı, kocaman ayakları yumuşak bir şekilde yere vurdu. Ama kısa süre sonra Mira'nın atlayamayacağı kadar geniş derin bir hendeğe ulaştılar. 'Karşıya geçemem,' dedi, kuyruğu sarkarak. 'Endişelenme,' dedi Tembo. 'Hortumuma tırman!'

Mira Tembo'nun kıvrık hortumuna tırmandı ve Tembo onu nazıkçe hendeğin karşısına taşıdı. Güvenle diğer tarafa indi. 'Sen benim kahramanımsın!' diye ciyakladı. Sonra karşı tarafta dar bir çıkıntı fark etti. 'Beni takip et—sana güvenli basamakları göstereceğim,' dedi, taştan taşta çevikçe zıplayarak. Tembo arkadaşından, onun hızlı gözlerine ve cesur kalbine güvenerek onu izledi.

Sonunda gizli su birikintisinin kenarında durdular. Su sıvı safir gibi pırıldıyordu ve üzerinde yusufçuklar dans ediyordu. 'Buldular!' diye boru sesi çıkardı Tembo. 'Ama herkesten çok uzak,' dedi Mira. 'Bunu paylaşmalıyız!' Tembo başını salladı. 'Hadi gidip bütün arkadaşlarımıza söyleyelim!' Müjdeyi yaymak için hevesle geri koştular.

Tembo ve Mira savananın açıklığına koştu. 'Herkes, çabuk gelin!' diye seslendi Tembo, hortumu havada. 'Gizli bir su birikintisi bulduk!' Zürafalar, zebra ve maymunlar merakla etraflarına toplandı. 'Ama oraya nasıl gideceğiz?' diye sordu bir zebra. 'Kayaların ve dikenlerin arkasında gizli.' Mira öne çıktı. 'Size güvenli yolu göstereceğiz,' diye söz verdi.

Tembo öncülük etti, kalan dalları güçlü hortumuyla kenara itti. Mira önden koştu, zorlu noktalar hakkında uyarılarda bulundu. 'Buraya bas!' diye cıvıladı. 'Şu köke dikkat!' Hayvanlar uzun, mutlu bir sıra halinde takip etti. Hendeğe vardıklarında Tembo, hortumunu nazık bir köprü gibi kullanarak küçük hayvanların tek tek karşıya geçmesine yardım etti.

Sonunda herkes pırıl pırıl suyun yanında durdu. Zürafalar uzun boyunlarını eğdi, zebralar gürültüyle su içti ve maymunlar neşeyle su sıçrattı. 'Yaşasın Tembo ve Mira!' diye tezahürat yaptılar. Tembo'nun gözleri mutlulukla parladı. 'Birbirimiz olmadan bunu başaramazdık,' dedi. Mira gülümsedi. 'Doğru—büyük ve küçük, harika bir takımız!'

O günden sonra su birikintisi bütün hayvanlar için özel bir buluşma yeri oldu. Tembo ve Mira her gün ziyaret etti. Bazen Tembo, Mira'yı uzakları görebilsin diye yükseğe kaldırırdı, bazen de Mira en sulu yaprakları bulmak için önden keşfe çıkardı. Farklı olmanın harika olduğunu ve takım çalışmasının büyük işler başardığını öğrendiler.

Bir akşam, güneş turuncu ve pembe bir alevle batarken, Tembo suyun yanında Mira'yla oturdu. 'Eskiden kendimi çok yalnız hissederdim,' dedi usulca. 'Şimdi bir can yoldaşım ve daha bir sürü arkadaşım var.' Mira onun kocaman ayağına yaslandı. 'Arkadaşlık su birikintisi gibidir,' dedi. 'Paylaştıkça büyür ve güzelleşir.'

Tembo örgü çim bileziğine baktı ve gülümsedi. 'Biliyor musun Mira, eskiden büyük olmanın tek önemli şey olduğunu düşünürdüm. Ama sen küçük ve çeviksin ve tanıdığım en cesur arkadaşsın.' Mira burnunu seğirdi. 'Sen de bütün savananın en nazık, en güçlü filisin.' Yıldızların parıldamasını izlediler, mutlu ve birlikte.

Yani, eğer bir gün altın savanayı ziyaret eder de yumuşak bir boru sesi ve neşeli bir cıvıltı duyarsanız, sesi takip edin. Kocaman sarkık kulaklı küçük bir fil ve kırmızı boyunbağılı akıllı bir mirket bulabilirsiniz, bütün arkadaşlarıyla serin suyu paylaşıırken. Çünkü güçlerimizi birleştirdiğimizde herkes kazanır—ve bu arkadaşlığın en güzel türüdür.